

UNIVERSITÀ DEGLI STUDI DI MILANO
DIPARTIMENTO DI STUDI INTERNAZIONALI,
GIURIDICI E STORICO-POLITICI

Towards more Effective
enFORcemenT of claimS in
civil and commercial matters
within the EU EFFORTS
Project JUST-JCOO-AG-
2019-881802

<https://efforts.unimi.it>

With financial support from
the Civil Justice Programme
of the European Union

In partnership with:

Max Planck Institute
LUXEMBOURG
for Procedural Law

UNIVERSITÄT
HEIDELBERG
ZUKUNFT
SEIT 1386

VRIJE
UNIVERSITEIT
BRUSSEL

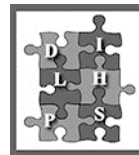

UNIVERSITÀ DEGLI STUDI DI MILANO
DIPARTIMENTO DI STUDI INTERNAZIONALI,
GIURIDICI E STORICO-POLITICI

EFFORTS Praktični vodič za primjenu Uredbe o europskim sporovima male vrijednosti

Autori: Prof. Dr. Alan Uzelac, Assist. Prof. Dr. Marko Bratkovic, Dr. Juraj Brozovic

Sadržaj

I. Uvod.....	150
II. ESMV: Područje primjene	150
III. Pokretanje postupka	151
IV. Postupak u povodu tužbe	157
V. Utvrđivanje činjenica.....	161
VI. Presuda.....	163
VII. Preispitivanje i žalba	165
VIII. Priznanje i ovrha	165

Odricanje od odgovornosti. Ovaj Praktični vodič rezultat je znanstveno-istraživačkog projekta razrađenog u obrazovne i općeinformativne svrhe. Nije testiran u pravnoj praksi i nije namijenjen pružanju specifičnih pravnih savjeta niti kao zamjena za kompetentan pravni savjet ovlaštenog odvjetnika. Ovdje izraženi stavovi, informacije ili mišljenja pripadaju autorima i ne odražavaju službeno mišljenje ili stav Europske komisije. Autori i Europska komisija ne jamče za točnost, relevantnost, pravodobnost, cjelovitost ili rezultate korištenja ovdje navedenih informacija. Svaka radnja poduzeta u vezi s informacijama u ovom dokumentu je isključivo na vlastitu odgovornost korisnika. I Povjerenstvo i autori ovog dokumenta odriču se svake odgovornosti i/ili odgovornosti za bilo kakvo korištenje sadržaja u pravnoj praksi.

I. Uvod

Odjeljci u nastavku odnose se na konkretnu provedbu Uredbe br. 861/2007 (kako je izmijenjena Uredbom br. 2015/2421) kojom se uspostavlja europski postupak u sporovima male vrijednosti (u daljnjem tekstu "ESMV" i "Uredba") u nacionalni zakon Hrvatske. Na taj način objedinjuje i nadopunjuje europski „Praktični vodič za primjenu europskog postupka u sporovima male vrijednosti“ koji je objavila Komisija na [e-Justice Portalu](#) ⁽³⁴⁾.

Slijedeći strukturu Europskog vodiča za praksu, ovaj dio će se redom baviti: pitanjima koja se odnose na područje primjene ESMV-a (II), pokretanje postupka (III), postupak koji treba slijediti nakon što sud primi tužbu (IV), pravila primjenjiva na utvrđivanje činjenica (V), pravila o presudi (VI), preispitivanje i žalbu (VII), te priznavanje i izvršenje presuda donesenih u ESMV-u (VIII).

II. ESMV: Područje primjene

Kad je Hrvatska zemlja podrijetla

1. Polje primjene Uredbe. Sukladno čl. 2 Uredbe, ona se primjenjuje na „građanske i trgovačke stvari, bez obzira na prirodu suda, gdje vrijednost zahtjeva ne prelazi 5 000 EUR u trenutku kada nadležni sud ili tribunal primi obrazac zahtjeva, isključujući sve kamate, troškove i isplate“. Što se tiče financijskog ograničenja, čl. 2(1) Uredbe utvrđuje kako se utvrđuje vrijednost tužbe (EC Praktični vodič 2.1.1.). Za razliku od postupka za izdavanje europskog naloga za plaćanje koji je ograničen na novčane tražbine, nenovčane tražbine mogu biti predmet tužbe prema Uredbi (EC Praktični vodič 2.1.2.). Ako je zahtjev nenovčani, mora mu se odrediti vrijednost koja je unutar financijskog ograničenja Uredbe (EC Praktični vodič *ibid.*).

Prema čl. 40. Zakona o parničnom postupku (u daljnjem tekstu: ZPP), kada je predmet spora nenovčana tražbina, tužitelj sam određuje njezinu vrijednost i sud je u pravilu vezan takvom ocjenom. Međutim, u slučajevima kada je takva ocjena očito pogrešna i kada o njoj ovise određene procesne posljedice (nadležnost, nadležnost, vrsta postupka i sl.), sud ima pravo samostalno ocijeniti vrijednost, kako po službenoj dužnosti, tako i na zahtjev protivnika. To znači da bi sud mogao proglašiti Uredbu (ne)primjenjivim, na temelju vlastite procjene. To treba učiniti najkasnije na prvom (pripremnom) ročištu. S druge strane, ako tužitelj ne odredi vrijednost u tužbi, sud to mora učiniti na vlastitu inicijativu. Ako to ne učini do kraja prvog (pripremnog) ročišta, smatrat će se da je vrijednost 50.000 kuna, što znači da se pravila o ESMV-u ne mogu primijeniti.

³⁴ Europski praktični vodič koji je pripremila Komisija dostupan je na: „Europski portal e-pravosuđa – sporovi male vrijednosti“ <https://e-justice.europa.eu/42/EN/small_claims> pristupljeno 21. travnja 2022.

2. Geografski opseg Uredbe (prekogranični predmeti). Uredba se primjenjuje samo na slučajeve definirane kao „prekogranične”, to jest slučajeve u kojima barem jedna od stranaka ima prebivalište ili uobičajeno boravište u državi članici koja nije država suda ili tribunala kojem je podnesena tužba (EC Praktični vodič 2.2 .2.). U članku 3. stavku 3. predviđeno je da je za utvrđivanje te pretpostavke relevantan trenutak kada je obrazac tužbe primio nadležni sud (EC Praktični vodič *ibid.*). Nadalje, čl. 3(2) Uredbe propisuje da se prebivalište utvrđuje prema čl. 62 i 63 Uredbe Brussels I bis. Prema tim odredbama, prebivalište fizičkih osoba treba se odrediti u skladu s nacionalnim pravom.

Prema čl. 2. Zakona o prebivalištu (u daljnjem tekstu: ZP), mjesto prebivališta je mjesto (grad ili općina) i adresa u Republici Hrvatskoj u kojoj se osoba trajno nastanila radi ostvarivanja prava i obveza vezanih uz svoje obiteljske, stručne, gospodarske, društvene, kulturne i druge interese. To mora biti stalno mjesto stanovanja, a ne samo privremeno. Mora se upisati u javne upisnike Ministarstva unutarnjih poslova u roku od 15 dana od dana nastanjenja (čl. 4. ZP-a). Policija je ovlaštena kontrolirati živi li osoba doista na prijavljenoj adresi (čl. 14. ZP-a).

III. Pokretanje postupka

Kad je Hrvatska zemlja podrijetla

1. Pristup obrascima. Sukladno čl. 4 Uredbe, podnositelj zahtjeva započinje postupak ispunjavanjem obrasca zahtjeva A (Prilog 1) (EC Praktični vodič 3.1). Obrazac tužbe trebao bi biti dostupan na svim sudovima i dostupan putem relevantnih nacionalnih internetskih stranica (članak 4. stavak 5.) (*ibid.*).

Ne postoje posebne web stranice posvećene ESMV-i. Obrasci se nalaze na web stranici portala e-pravosuđe: https://e-justice.europa.eu/177/HR/small_claims_forms.

2. Praktična pomoć. Budući da su prema čl. 11 Uredbe države članice dužne osigurati da stranke mogu dobiti praktičnu pomoć u ispunjavanju obrasca, takva bi pomoć trebala biti dostupna u svim državama članicama u pogledu ispunjavanja obrasca zahtjeva, kao i svih drugih obrazaca (EC Praktični vodič 3.1). U skladu s člankom 25. stavkom 1. točkom (c), informacije o organizaciji praktične pomoći moraju se dostaviti Europskoj komisiji. Te su informacije dostupne na Portalu e-pravosuđa (*ibid.*) (o praktičnoj pomoći, vidi i EC Praktični vodič 9.2.2.).

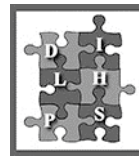
Ne postoje posebne web stranice posvećene ESMV-i. Obrasci se nalaze na web stranici portala e-pravosuđe: https://e-justice.europa.eu/177/HR/small_claims_forms.

3. Pravna pomoć. Uobičajene odredbe o pravnoj pomoći primjenjuju se u državama članicama (EC Pratični vodič 3.1).

4.

Prema hrvatskom Zakonu o besplatnoj pravnoj pomoći (u daljnjem tekstu: ZBPP), kojim je implementirana Direktiva 2003/8/EZ od 27. siječnja 2003., odobravanje pravne pomoći u prekograničnim predmetima ovisi o vrsti postupka s jedne strane i ukupnim prihodima te ukupne pokretne i nekretnine s druge strane (čl. 27. ZBPP-a). Tako se pravna pomoć može odobriti u građanskim i trgovačkim stvarima, posredovanju, izvansudskim nagodbama i ovrhama. Obuhvaća i pravne savjete i zastupanje (čl. 26. ZBPP-a). Građanske i trgovačke stvari obuhvaćaju radne i obiteljske sporove, ovrhe, posredovanje i druge postupke ARS-a te sve druge sudske ili upravne postupke u kojima potreba za dobivanjem pravne pomoći proizlazi iz specifičnih životnih okolnosti podnositelja zahtjeva i članova njegova kućanstva (čl. 13. ZBPP-a). Općenito, prag koji je postavljen za hrvatske državljane relevantan je i za strane rezidente. To znači da će se pravna pomoć odobriti ako ukupni prihod podnositelja zahtjeva, po članu kućanstva, ne prelazi 3.326,00 kn (oko 440 EUR) i ukupna vrijednost njegove pokretne i nekretnine ne prelazi vrijednost od 199.560,00 HRK (ca. 26.500,00 EUR). Neke vrste dohotka i imovine isključene su prilikom procjene ukupnog dohotka bilo iz razloga socijalne pravde (npr. socijalna naknada, nekretnine u kojima stanuje podnositelj zahtjeva i članovi njegovog kućanstva itd.) ili zbog činjenice da postoje objektivni razlozi koji spriječiti podnositelja zahtjeva da raspolaže tom imovinom (npr. prihod se troši na liječenje) (vidi članke 14-15 ZBPP-a). Iznimno, stranim rezidentima može se odobriti pravna pomoć ako dokažu da ne mogu podmiriti sudske troškove zbog razlike između troškova života u državi njihova prebivališta i troškova života u Hrvatskoj (čl. 27. ZBPP-a). U oba slučaja podnositelj zahtjeva ne plaća upravnu pristojbu za podnošenje zahtjeva. Podnosi se Ministarstvu pravosuđa i uprave neposredno na standardnim obrascima i na hrvatskom jeziku (čl. 28. ZBPP-a).

5. Nadležni sudovi ili tribunali. Nacionalna pravila države članice kojoj je pokrenut postupak određuju koji je sud stvarno i mjesno nadležan (EC Pratični vodič 3.2.2.). Za potrebe EMSV-i, sud ili tribunal trebao bi uključivati najmanje jednu osobu kvalificiranu za obavljanje dužnosti suca prema zakonu države članice suda u kojem se tužbeni zahtjev vodi (vidi uvodnu izjavu (27) Uredbe) (EC Pratični vodič 5.6.2.).

Ovisno o vrsti spora, u ESMV-i odlučivat će jedan od općinskih sudova (u slučaju građanskih sporova) ili trgovačkih sudova (u slučaju trgovačkih sporova) (čl. 507.i ZPP-a). Svi sudovi navedeni su na službenoj web stranici: <https://sudovi.hr/hr/node/4>.

Općinski su sudovi, između ostalog, uvijek nadležni za suđenje u sporovima koji se tiču održavanja, zakupa, najma i stambenih odnosa, ispravka podataka i naknade štete iz medijskih, radnih odnosa i plaćanja općih opskrbnih usluga (plin, struja, voda). itd.). Za rješavanje tih sporova uvijek su nadležni općinski sudovi, bez obzira o kojoj se stranci radi (čl. 33. ZPP-a). U svakom drugom sporu, međutim, u kojem su dvije pravne osobe kao stranke, za rješavanje tih sporova nadležni su trgovački sudovi. Trgovački sudovi sude u sporovima između poduzetnika, u pomorskim i prometnim sporovima, u sporovima o članstvu, odgovornosti i sličnim odnosima u trgovačkim društvima, u svezi intelektualnog vlasništva te u sporovima iz područja tržišnog natjecanja (čl. 34.b ZPP-a).

Sud na čijem području tuženik ima prebivalište je sud opće nadležnosti. Ako tuženik nema prebivalište u Hrvatskoj, može igrati ulogu njegovo privremeno boravište (čl. 47. ZKP-a). Za suđenje u sporovima protiv pravnih osoba opće mjesno je nadležan sud na čijem se području nalazi njihovo sjedište (čl. 48. ZPP-a). U mnogim slučajevima zakon propisuje posebna pravila o mjesnoj nadležnosti. U sporovima koji mogu biti predmetom primjene Uredbe, umjesto suda opće nadležnosti, nadležan bi mogao biti:

- u slučaju odštetnih zahtjeva, sud na čijem je području štetna radnja obavljena ili sud na čijem je području štetna posljedica nastupila; alternativno, mjesto prebivališta tužitelja ako šteta proizlazi iz smrti osobne ozljede (čl. 52. ZKP-a)
- u slučaju sporova u vezi jamstva, sud u kojem prodavatelj ima prebivalište odnosno sjedište (čl. 53. ZPP-a)
- u slučaju sporova oko mjenica, sud kod kojeg se treba izvršiti isplata (čl. 64. ZPP-a) itd.

Ponekad je mjesna nadležnost isključiva, primjerice u pomorskim, zračnim i prometnim sporovima, kada je isključivo nadležan sud kod kojeg je plovilo ili zrakoplov registriran (čl. 57. ZPP-a); ili u sporovima iz odnosa s vojnim postrojbama, kada je isključivo nadležan sud na čijem se području nalazi sjedište vojne postrojbe (čl. 61. ZPP-a).

Ako je tužba predana nenadležnom sudu, daljnji tijek postupka ovisit će o vrsti nenadležnosti. U slučaju stvarne ili mjesne nenadležnosti (zbog isključive nadležnosti drugog suda), sud će se po službenoj dužnosti oglasiti nenadležnim i predmet ustupiti nadležnom sudu. U ostalim slučajevima, to će učiniti isključivo na temelju prigovora tuženika pravovremeno podnesenog prije upuštanja u raspravljanje. Ako je prigovor doista izjavljen, i sud će se oglasiti nenadležnim i predmet ustupiti nadležnom sudu (čl. 17. i 20. ZPP-a).

6. Činjenična osnova tužbe. Činjenična osnova tužbe koja se navodi u polju 8 obrasca tužbe mora biti potkrijepljena s onoliko isprava koliko je potrebno kako bi se sudu kojem je tužba podnesena omogućilo da odredi vrijednost tužbe, pravnu osnovu tužbe i dokaze koje podupiru činjenične tvrdnje. Ako se to ne učini, postoji rizik da sud može odbiti tužbeni zahtjev kao neutemeljen ili, u najmanju ruku, zatražiti dodatne informacije od tužitelja, što utječe na vrijeme odlučivanje i odugovlačiti postupka (EC Praktični vodič 3.3.1.1.).

7. Kamate. Iako se potraživanje procjenjuje bez uzimanja u obzir kamata, svejedno je potrebno navesti iznos kamate ili stopu, kao i osnovu po kojoj se potražuju i obračunavaju kamate na glavniciu potraživanja (EC Praktični vodič 3.3.2.).

Njegova visina propisana je Zakonom o obveznim odnosima (u daljnjem tekstu: ZOO). Zatezna kamata utvrđuje se na polugodišnjoj osnovi i ovisi o prosječnoj kamatnoj stopi na kredite nefinancijskim društvima s rokom dospijeca od godinu dana obračunatom za referentno razdoblje koje prethodi tekućem šestomjesečnom razdoblju. Ta se kamata uvećava za pet posto kod trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i javnih osoba te za tri boda kod ostalih ugovora (i vrste obveza). Ove zatezne kamate teku od trenutka zakašnjenja (čl. 29. ZOO-a). Tečaj objavljuje Hrvatska narodna banka u Narodnim novinama (<https://narodne-novine.nn.hr/>). Općenito, ne mogu se zahtijevati dodatne zatezne kamate za zakašnjelo plaćanje zateznih kamata. Međutim, tužitelj ponekad traži dodatne zatezne kamate koje pripadaju od trenutka podnošenja tužbe do dana isplate i one se također obračunavaju u postotku od ukupne tražbine (glavne tražbine i zakonske zatezne kamate) (čl. 31 ZOO-a). Čak i ako tužitelj već dospjele zatezne kamate ne uvrsti u glavni zahtjev, može tražiti zateznu kamatu na cjelokupni iznos (glavnog i sporednog) potraživanja od trenutka objave presude. Ostale informacije ažurirane su i u cijelosti dostupne na portalu e-Justice: https://e-justice.europa.eu/404/EN/interest_rates?CROATIA&member=1.

8. Troškovi podnošenja tužbe. Sukladno čl. 15a Uredbe, sudske pristojbe moraju biti razmjerne i ne više od onih koje se naplaćuju za usporedive nacionalne postupke. Sredstva plaćanja na daljinu trebaju biti dostupna u obliku(a) bankovnog prijenosa; (b) plaćanja kreditnom ili debitnom karticom; ili (c) izravnog plaćanja s bankovnog računa podnositelja zahtjeva (EC Praktični vodič 3.4.).

Prema Zakonu o sudskim pristojbama (u daljnjem tekstu: ZSP) i Uredbi o tarifi sudskih pristojbi, za ESMV nisu predviđene posebne tarife, pa se primjenjuju redoviti nacionalni propisi. Visina sudske pristojbe ovisi o vrijednosti predmeta (tarifni broj 1.1.):

VPS (u HRK, pri čemu 1 EUR cca iznosi 7.5 HRK)		Pristojba (u HRK, pri čemu 1 EUR cca iznosi 7.5 HRK)
From	To	
0,00	3.000,00	100
3.000,01	6.000,00	200
6.000,01	9.000,00	300
9.000,01	12.000,00	400
12.000,01	15.000,00	500

Kada je vrijednost predmeta veća od 15.000,00 kn, plaća se naknada u iznosu od 500,00 kn i još 1% na razliku iznad 15.000,00 kn, a iznad iznosa od 5.000,00 kn. Budući da je maksimalna vrijednost predmeta u ESMV-i 5.000 EUR, maksimalna sudska pristojba ne može biti veća od 725,00 HRK ili malo iznad 95 EUR (pod uvjetom da 1 EUR iznosi 7,5 HRK).

Sudske pristojbe mogu se platiti bezgotovinskim plaćanjem, u gotovini, u biljezima izdanja Republike Hrvatske ili elektroničkim putem. U slučaju korištenja sustava e-prijave (eKomunikacija), sudske pristojbe mogu se platiti na sljedećoj poveznici: <https://njd.fina.hr/>. Detaljnije informacije nalaze se na portalu e-Pravosuđe gdje su ažurne i ostale informacije: https://e-justice.europa.eu/306/EN/court_fees_concerning_small_claims_procedure?CROATIA&member=1. Primjer korištenja različitih načina plaćanja dostupan je ovdje: <https://sudovi.hr/hr/oscr/osudovima/placanje-sudskih-pristojbi>.

Podnošenje tužbe sudu. Obrazac treba predati poštom ili bilo kojim drugim sredstvom komunikacije, kao što je faks ili e-pošta, prihvatljivim državi članici u kojoj je postupak pokrenut (EC Praktični vodič 3.1 i EC PG 3.6). Budući da je ESMV namijenjen da u osnovi bude pisani postupak, potrebno je uz obrazac zahtjeva poslati sav potreban popratni materijal u obliku dokumentarnih dokaza (EC Praktični vodič 3.5.). Čak i ako bi sud mogao prihvatiti zahtjev u elektroničkom obliku, možda neće biti moguće poslati popratni materijal elektroničkim putem pa bi imalo smisla poslati obrazac zahtjeva s dokumentarnim materijalom na neki drugi način prihvatljiv sudu (EC Praktični vodič 3.6)

Obrasci tužbe mogu se podnijeti nadležnom sudu u pisanom obliku, faksom ili korištenjem posebnog elektroničkog sustava (e-Komunikacija) (čl. 507. ZPP-a). Ako je stranka pravna osoba ili bilo koja vrsta stranke angažira odvjetnika, bit će dužna koristiti elektronički sustav. Čak i ako osoba ne angažira odvjetnika, može se prijaviti u sustav i podnijeti zahtjev elektroničkim putem (čl. 106.a i 133.d ZPP-a). Da bi se prijavila na ovu uslugu i koristila je, stranka treba nabaviti račun e-Građani (dostupan i stanovnicima EU/EEA), podnijeti zahtjev za elektroničku vjerodajnicu značajne (2) ili više razine sigurnosti i imati odgovarajuće potvrdu o potpisu (oba dostupna u Financijskoj agenciji), kao i da se formalno registriraju u Ministarstvu pravosuđa i uprave slanjem e-maila na ekomunikacija@mpu.hr. Više informacija dostupno je ovdje (samo na hrvatskom): <https://usluge.pravosudje.hr/komunikacija-sa-sudom/>.

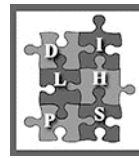
Ostatak podataka ažuran je na portalu e-Pravosuđe: https://e-justice.europa.eu/42/EN/small_claims?CROATIA&member=1.

- 9. Jezik.** Prema čl. 6(1) Uredbe, obrazac zahtjeva mora biti podnesen na jeziku suda ili tribunala, a to se također odnosi na opis popratnih dokumenata u dijelu 8.2 obrasca zahtjeva (EC Praktični vodič 3.7).

Sva komunikacija s hrvatskim sudovima vrši se na hrvatskom jeziku. Ne postoje posebna pravila u vezi s ESMV-i.

- 10. Sudske nagodbe.** Sukladno čl. 12(3) Uredbe, sud je dužan potaknuti stranke na nagodbu (EC Praktični vodič 3.8.). Ta dužnost, međutim, nije ograničena na usmenu raspravu, već se proteže kroz cijeli postupak u povodu tužbe i protutužbe (*ibid.*).

Na prvom (pripremnom) ročištu sud je dužan postavljati pitanja i davati savjete radi razjašnjenja i podnošenja relevantnih činjenica i dokaznog prijedloga. Cilj tih pitanja i savjeta nije samo rješavanje pitanja predmeta radi učinkovitijeg vođenja glavne rasprave, već i olakšavanje mirnog rješavanja spora. Sud također ima opću dužnost upoznati stranke s mogućnošću sklapanja nagodbe pred sudom te objasniti prednosti takve odluke (čl. 288.a ZPP-a). Općenito, sud ima pravo ispitati stranke voljne sudjelovati u pregovorima o nagodbi i omogućiti im da odgovore u pisanom obliku (čl. 299.a ZPP-a). U slučaju kada sud to smatra

primjerenim, može odrediti čak i informativni medijacijski sastanak. Ako se stranka ne pojavi na tom sastanku, ne može naplatiti troškove (naknadnog) postupka (čl. 186.d ZPP-a).

IV. Postupak u povodu tužbe

Kad je Hrvatska država podrijetla

1. Tužba izvan polja primjene Uredbe. Ako sud zaključi da je tužbeni zahtjev izvan područja primjene Uredbe, recimo ako se radi o predmetu koji ne može biti predmet ESMV-i ili ako je vrijednost tužbenog zahtjeva iznad financijskog ograničenja Uredbe prema čl. 4(3), o tome mora obavijestiti podnositelja zahtjeva. Tužitelj tada može odlučiti povući tužbu ili, ako ona ili on to ne učini, sud mora nastaviti s postupkom prema pravilima odgovarajućeg nacionalnog postupka (EC PG 4.1.2.).

Kada se tužba preda sudu, pisarnica dodjeljuje upisnički broj, obračunava visinu pristojbi unutar ICMS sustava (eSpis) i predmet prosljeđuje sucu pojedincu. Nakon prethodnog razmatranja tužbenog zahtjeva (čl. 282. ZPP-a), sud odlučuje spada li takav zahtjev u djelokrug Uredbe. U suprotnom, postupit će se u skladu s pravilima nacionalnog postupka, što znači da će obrazac tužbenog zahtjeva morati biti izmijenjen i/ili dopunjen ako ne sadrži sve što tužbeni zahtjev treba sadržavati (čl. 106. i 186. ZPP-a), ili će se dostaviti tuženiku na pisani odgovor (čl. 284. ZPP-a). Obavijest podnositelju zahtjeva stoga je implicirana, a ne izričita. Nakon podnošenja pisanog odgovora tuženika zakazuje se pripremno ročište na kojem sud raspravlja sa strankama o mogućnostima mirnog rješenja spora, utvrđuje činjenice i dokazne prijedloge te planira daljnje vođenje postupka (čl. 285. – 293. ZPP-a).

2. Ispravak i dopuna tužbe. Osim ako sud od samog početka ne smatra da je tužba neosnovana ili potpuno nedopuštena, u kojem slučaju može odbaciti tužbu, sud može zatražiti od tužitelja da ispuni ili ispravi obrazac tužbe ili da dostavi dodatne informacije ili dokumente (EC Praktični vodič 4.1.1.). Takav zahtjev podnosi se putem obrasca B propisanog Uredbom (EC Praktični vodič 4.1.3.). U obrascu sud određuje rok do kojeg tužitelj mora dostaviti tražene podatke ili vratiti ispravljeni obrazac. Čl. 14(2) Uredbe predviđa da sud može produžiti ovaj rok u iznimnim okolnostima (EC Praktični vodič 4.1.3.).

U slučaju kada tužba nije odbačena, tužbeni zahtjev (ili obrazac A u slučaju EMSV-i) i dalje može biti nepotpun ili nerazumljiv. U tom slučaju sud ima pravo dati rok od 8 dana za otklanjanje tih nedostataka. Ako se ne otklone u ostavljenom roku, smatrat će se da je tužba

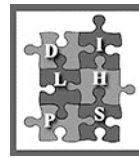
povučena (čl. 109. ZPP-a). Rok od 8 dana, iako je propisan zakonom, može se produžiti ako postoje opravdani razlozi (npr. bolest ili druga vrsta nemogućnosti odgovora u roku), ali se zahtjev za takvo produženje mora podnijeti prije isteka roka (čl. 111 ZPP-a).

3. Odbačaj tužbe. Ako je tužba očito neutemeljena ili nedopuštena ili ako tužitelj ne dopuni ili ispravi obrazac zahtjeva u navedenom roku, zahtjev će biti odbačen. Sud ili tribunal će obavijestiti tužitelja o takvom odbacivanju i o tome postoji li žalba protiv takvog odbacivanja (čl. 4(5) Uredbe). Učinak odbacivanja [na temelju toga što tužitelj nije dostavio tražene informacije ili vratio ispravljeni obrazac u dogledno vrijeme, ili činjenice da je obrazac još uvijek nepravilno ispunjen ili na pogrešnom jeziku] ne smatra se odlučivanjem o sadržaju zahtjeva koji bi se mogao ponovno postaviti u okviru europskog spora male vrijednosti ili prema pravilima odgovarajućeg nacionalnog postupka (EC Praktični vodič 4.1.3.).

Ne postoji razlika u postupanju suda u odnosu na redovito postupanje u parničnom postupku. Tužbu prethodno ispituje sudac koji vodi predmet. Sudac će najprije provjeriti postoje li razlozi za njihovo izuzeće (čl. 71. ZPP-a). Ako je sud nenadležan, sudac će se oglasiti nenadležnim i ustupiti spis nadležnom sudu (čl. 17. i 20. ZPP-a). Ako je potpuno nenadležan, ako nisu poštovani zakonski rokovi za podnošenje tužbe ili ako nisu pokrenuti zakonom propisani postupci koji trebaju prethoditi podnošenju tužbe (čl. 282. ZPP-a). Takvi su postupci predviđeni na pr. u radnim, obiteljskim i medijskim sporovima, kao i u sporovima u kojima je sudjelovala Republika Hrvatska. U posljednjem slučaju, međutim, osoba s prebivalištem izvan Hrvatske ne mora pokrenuti takav prethodni postupak pred nadležnim državnim odvjetništvom (čl. 186.a ZPP-a).

Protiv sudskog rješenja stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 dana od primitka (čl. 348.), a ono ima odgodni učinak (čl. 379. ZPP-a). Podnosi se istom sudu koji je donio odluku koji će tu žalbu, nakon službene revizije, zajedno sa spisom predmeta proslijediti drugostupanjskom sudu (Županijskom sudu u slučaju općinskih sudskih odluka i Visokom trgovačkom sudu u slučaju odluke trgovačkog suda). Žalbom se može pobijati rješenje zbog bitne povrede pravila parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava ili pogrešno/nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja (čl. 353. ZPP-a).

4. Dostava tužbe tuženiku. Sud tuženiku šalje kopiju obrasca tužbe i prateće dokumente zajedno s obrascem za odgovor C čiji prvi dio sud mora ispuniti (EC Praktični vodič 4.2.1.). Prema čl. 13(1) Uredbe, sud mora dostaviti obrazac C s kopijom obrasca

tužbe i popratnih dokumenata na jedan od sljedećih načina: (a) poštom ili (b) elektroničkim putem (EC Praktični vodič 4.2 .3.)³⁵ (pod uvjetom da su ispunjeni zahtjevi iz čl. 13(1) Uredbe).

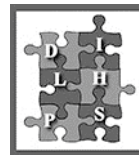
Tužbeni zahtjev (uključujući i Obrazac A prema ESMV-i) obično se dostavlja tuženiku poštom (čl. 133. ZPP-a). Samo ako se tuženik dobrovoljno odlučio koristiti sustavom e-Komunikacije i trenutačno je registriran kao korisnik, dostava tužbe će se obaviti elektroničkim putem (čl. 133.d ZPP-a).

5. Elektronička komunikacija. Sukladno čl. 13(2) Uredbe, druga pisana komunikacija između suda i stranaka ili drugih osoba uključenih u postupak obavljat će se elektroničkim sredstvima potvrđena potvrdom primitka, ako su takva sredstva tehnički dostupna i dopuštena u državi članici gdje se postupak vodi, pod uvjetom da je stranka ili osoba unaprijed prihvatila takav način komunikacije ili je, u skladu s postupovnim pravilima države članice u kojoj ta stranka ili osoba ima prebivalište ili uobičajeno boravište, pod zakonskom obvezom prihvatiti takva sredstva komunikacije (EC Praktični vodič 4.2.3.2.). Ako je dostava poštom ili elektroničkim putem, u smislu čl. 13(1) Uredbom nije moguća, čl. 13. stavak 4. propisuje pravila čl. 13 ili 14 Uredbe o ENP-u (EC Praktični vodič 4.2.3.3.).

ZPP sadrži posebna pravila o tome kako se dostava putem pošte treba izvršiti. U prvom pokušaju, tužba treba biti uručena osobno okrivljeniku. Ostali članovi kućanstva ili susjedi u ovom trenutku ne mogu primiti odluku u njegovo ime. Mogu dobiti samo obavijest o vremenu i mjestu sljedećeg pokušaja usluge. U drugom pokušaju, koji se odvija nakon mjesec dana, odluku su dužni primiti i članovi kućanstva, a to mogu i susjedi. Ako dostava ponovno ne uspije, pokušat će se izvršiti još dva puta, nakon isteka roka od 15 dana, jednom na adresu navedenu u tužbi ili na adresu iz službenih registara, te na kraju, posljednji put, fiktivnom dostavom, objavom na oglasnoj ploči suda (čl. 142.-143. ZPP-a). Treba naglasiti da se fiktivna dostava može koristiti kao sankcija prema dužniku koji odbije primitak. To će rezultirati time da će se sve buduće odluke dostavljati na isti način (čl. 143.a ZPP-a).

Hrvatski sudovi koriste poseban elektronički sustav (eKomunikacija). Ako je stranka pravna osoba, registrirani poduzetnik (obrtnik) ili ako je stranka angažirala odvjetnika, bit će dužna koristiti sustav e-Komunikacije. Čak i ako osoba nije angažirala odvjetnika, može se prijaviti u sustav i podnijeti zahtjev elektroničkim putem (čl. 106.a i 133.d ZPP-a). Da bi se prijavila na ovu uslugu i koristila je, stranka mora nabaviti račun e-Građani (dostupan i stanovnicima

³⁵ Imajte na umu da se Uredba o dostavi primjenjuje na prekograničnu dostavu.

EU/EEA), podnijeti zahtjev za elektroničku vjerodajnicu značajne (2) ili više razine sigurnosti i imati odgovarajući potpisni certifikat (oboje dostupan u Financijskoj agenciji), kao i da se formalno registrira u Ministarstvu pravosuđa i uprave slanjem e-pošte na ekomunikacija@mpu.hr. Više informacija dostupno je ovdje (samo na hrvatskom): <https://usluge.pravosudje.hr/komunikacija-sa-sudom/>. Daljnje obavijesti dostavljat će se putem tog posebnog sustava e-Komunikacije, barem dok se stranka ne izjasni da više ne želi primati sudske spise na takav način (čl. 133.d ZPP-a).

6. Odgovor na tužbu. Tuženik će podnijeti svoj odgovor u roku od 30 dana od dostave obrasca tužbe i obrasca za odgovor, ispunjavanjem Dijela II standardnog obrasca za odgovore C, popraćenog, gdje je to prikladno, svim relevantnim popratnim dokumentima, i vraćanjem sudu ili tribunalu, ili na bilo koji drugi prikladan način ne koristeći obrazac za odgovore (čl. 5(3) Uredbe).

Ista pravila koja vrijede za tužitelja vrijede i za tuženika. Obrazac C potrebno je dostaviti na hrvatskom jeziku, što se također odnosi na sve popratne priloge (čl. 6. ZPP-a). Tuženik mora dostaviti po jedan primjerak i sudu i svakoj protivnoj stranci (čl. 107. ZPP-a).

7. Protutužba. Ako tuženik istakne protutužbu tada, kako je propisano čl. 5(7) Uredbe, sve odredbe Uredbe, posebno čl. 4. i 5. stavak 3. do 5. stavak 5. kao i čl. 2, primjenjivat će se na protutužbu kao na glavni zahtjev (EC Praktični vodič 4.5.).

Protutužbe se mogu podnijeti najkasnije do zaključenja prvog (pripremnog) ročišta. Mogu se podnijeti samo ako je protutužba u vezi s glavnim zahtjevom, ako se tražbine mogu prebiti ili ako protutužba ima za cilj rješavanje prethodnog pitanja (čl. 189. ZPP-a). Iako se, prema citiranom pravilu, protutužba u pravilu mora podnijeti prije zaključenja prvog (pripremnog) ročišta, u kontekstu EMSV-i ona se mora podnijeti korištenjem obrasca A, istovremeno s podnošenjem obrasca C, pa je rok za njegovo podnošenje još stroži.

8. Sudska nagodba. Članak 12. stavak 3. propisuje da će sud uložiti napore da postigne nagodbu između stranaka tijekom postupka. U skladu s člankom 23.a Uredbe, nagodba koju odobri ili sklopi pred sudom ili tribunalom tijekom ESMV-i i koja je ovršna u državi članici u kojoj je postupak vođen priznaje se i provodi u drugim državama članicama na istoj osnovi kao i presuda u ESMV-i.

U svakom trenutku u tijeku postupka pred prvostupanjskim sudom koji vodi parnicu stranke mogu sklopiti nagodbu o predmetu (sudska nagodba). Nagodba se može odnositi na cijeli zahtjev ili na njegov dio. Obračun se unosi u zapisnik. Nagodba je konačna i obvezujuća kada stranke potpišu zapisnik nakon što im je zapisnik pročitao. Strankama će se na njihov zahtjev izdati ovjereni prijepis zapisnika u kojem je sačinjena nagodba (čl. 321. - 322. ZPP-a).

V. Utvrđivanje činjenica

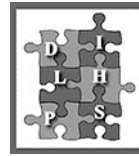
Kad je Hrvatska država podrijetla

1. Dokazi. Čl. 9 ESCP Uredbe propisuje da sud određuje način izvođenja dokaza i da će pritom koristiti najjednostavniji i najmanje opterećujući način izvođenja dokaza, a saslušati će usmene iskaze i iskaze vještaka samo ako je to potrebno da bi se moglo dati sud (EC Praktični vodič 5.1.2.). Dokazi vještaka ili usmeno svjedočenje mogu se koristiti samo ako nije moguće donijeti prosudbu na temelju drugih dokaza, u skladu s člankom 9(4) (EC Praktični vodič 5.4.).

2.

Ne postoje posebna dokazna pravila za ESMV. Hrvatski sudovi izvode sve raspoložive dokaze koje su predložile stranke. Općenito, stranke se mogu koristiti javnim (i) privatnim ispravama, svjedocima, vještacima i, po potrebi, uviđajem. Stranke se mogu saslušati i kao svjedoci (čl. 227. – 271. ZPP-a). Hrvatski sudovi preferiraju donošenje presude u ESMV-i bez ročišta, pa će isprave u većini slučajeva biti temelj odluke. To se razlikuje od domaćih postupaka u sporovima male vrijednosti gdje se obično preferiraju usmena svjedočenja na ročištima. ZPP također propisuje posebna pravila prema kojima sudac može po slobodnoj ocjeni utvrditi neke od činjenica u slučajevima kada bi izvođenje dokaza na uobičajeni način (npr. korištenjem vještačenja) bilo nerazmjerno vrijednosti tužbenog zahtjeva (čl. 464. ZPP-a). Međutim, te ovlasti nisu široko korištene.

3. Dodatne informacije. Čl. 7(1)(a) Uredbe također omogućuje sudu da zatraži dodatne pojedinosti o tužbi nakon što primi odgovor u vezi tužbe ili protutužbe. Sud određuje rok u kojem se podaci moraju dostaviti, a kako je propisano čl. 14(2) Uredbe, to se vremenski ograničenje također može produžiti u iznimnim okolnostima. [Prema čl.](#)

7(3) Uredbe u skladu s čl. 14(1), sud mora obavijestiti stranku kojoj je zahtjev upućen o posljedicama ako se rok ne poštuje (EC Praktični vodič 5.2.)⁽³⁶⁾.

Ako sud zaprimi takav zahtjev, dužan je tužitelja upozoriti na takvu nepravilnost i od njega zatražiti da u roku od 8 dana dopuni tužbu u skladu s domaćim pravilima postupka. Ako tužitelj tako ne postupi, sud će njegovu tužbu smatrati povučenim (čl. 109. ZPP-a u vezi s čl. 507.o ZPP-a). Prema novijoj praksi Vrhovnog suda, takav se rok može produljiti, pod uvjetom da se produljenje traži prije njegova isteka (čl. 111. ZPP-a).

4. Ročište. Na sudu je odluka hoće li održati ročište za utvrđivanje činjenica. Ovo slijedi načelo navedeno u članku 5(1) da ESMV mora biti pisani postupak (EC Praktični vodič 5.3.1.). Ako sud odbije zahtjev za usmenu raspravu, svoje razloge mora navesti u pisanom obliku (EC Praktični vodič 5.3.2.).

U pravilu, ročišta zakazuje isključivo sud i održavaju se u zgradi suda. Iznimno, mogu se održati izvan zgrade suda (npr. u slučaju inspeksijskog nadzora) ili na daljinu korištenjem videokonferencije (čl. 114. - 115.). Nove ovlasti do sada gotovo nikada nisu korištene. U slučaju ESMV-i nema posebnih pravila, ali su sudovi u hrvatskoj sudskoj praksi općenito preferirali pisani postupak i zasnivanje presude isključivo na likvidnim dokazima (ispravama).

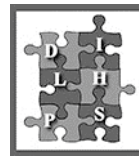
5. Upotreba modernih tehnologija. Budući da stvarna uporaba ovisi o tehnologiji koja je dostupna na sudu koji vodi postupak, uporaba ICT-a tijekom postupka nije obavezna (EC Praktični vodič 5.5).

Nakon 2019. godine ZPP je sudovima dao pravo na korištenje videokonferencija (čl. 115. ZPP-a), no rijetki sudovi su ih koristili (uglavnom korištenjem komercijalnih platformi kao što su Webex, Teams ili ZOOM). Nakon nedavne izmjene, Ministarstvo pravosuđa i uprave trebalo bi razviti vlastitu platformu, no implementacija novih pravila očekuje se 2024. godine.

6. Tijek postupka i sudjelovanje stranaka. Sud općenito mora voditi postupak u skladu s načelima kontradiktornosti i prava na pošteno suđenje u predmetu (EC Praktični

³⁶ O rokovima, usp. također čl. 14(2) Uredbe, koji predviđa da se određena vremenska ograničenja mogu produljiti, ali samo u iznimnim okolnostima i to se također primjenjuje na razdoblja od 30 dana utvrđeno u čl. 7 Uredbe (EC Praktični vodič 5.7.; vidi također 6.2.).

vodič 5.6.1.). Dužnost suda da kontrolira i određuje postupak u ESMV-i pojačana je čl. 12(2) Uredbe pri čemu sud također ima dužnost podržati stranke u pogledu procesnih pitanja informirajući ih o procesnim pitanjima, a iz recitala (9) proizlazi da sud pri tome mora biti ravnopravan među strankama kako bi se osigurala pravičnost postupka. Dužnost obavještanja stranaka o procesnim pitanjima može se izvršiti na različite načine ovisno o nacionalnim postupcima (EC PG 5.6.2.).

Pravo na saslušanje jedan je od temelja hrvatskog građanskog postupka. Svaka stranka ima pravo podnijeti zahtjeve, činjenične navode i predlagati dokaze, ali i prigovoriti na zahtjeve, navode i prijedloge protivne stranke. Sud nije ovlašten svoju odluku temeljiti na činjenicama na koje stranka nije imala razumne mogućnosti očitovati se (čl. 5. i 7. ZPP-a).

Sud treba ostati neutralan. Pristrani suci mogu se izuzeti (čl. 71. ZPP-a). Unatoč tome, suci su po zakonu dužni pomagati strankama laicima i informirati ih o procesnim radnjama koje mogu poduzeti (čl. 9. ZPP-a). Svaku stranku (zastupljenu ili nezastupljenu) treba upozoriti da su njeni činjenični navodi i dokazni prijedlozi nepotpuni ili nedostatni, čime bi se očuvalo njihovo pravo na izjašnjavanje i dala bi im se prilika za razmatranje nagodbe (čl. 219. i 288.a ZPP-a).

VI. Presuda

1. Presuda zbog ogluhe. Ako tuženik ne odgovori na tužbu u roku od 30 dana od dostave obrasca tužbe i obrasca odgovora, obrazac C, sud će donijeti presudu (EC Praktični vodič 6.1.1.). Ako se izostanak odgovora odnosi na protutužbu, pretpostavlja se da će tužitelj htjeti nastaviti s postupkom u povodu tužbe (vidi EC Praktični vodič 6.1.2.).

Sudovi mogu donijeti presudu zbog ogluhe protiv tuženika koji nije dostavio odgovor samo ako je dostava obavljena u skladu sa zakonskim pravilima (ili nema poznatih okolnosti koje dokazuju da je tuženik bio spriječen dostaviti svoj odgovor) i ako tužbeni zahtjev nije očigledno neutemeljen. Tužbeni zahtjev ne smije biti suprotan prisilnim propisima i moralu društva. U prekograničnim predmetima sud ima pravo odrediti rok, ne dulji od šest mjeseci, za provođenje izvida je li tuženik bio uredno obaviješten (čl. 332. ZPP-a).

2. Oblik i jezik presude. Iz činjenice da se presuda u europskim sporovima male vrijednosti mora dostaviti strankama implicitno proizlazi da treba biti izrađena u pisanom obliku. U suprotnom, ne postoji poseban oblik i sadržaj presude određen Uredbom i,

slijedom čl. 19 Uredbe, oni će stoga biti određeni zakonom države članice u kojoj se donosi presuda (EC Praktični vodič 6.3.1.). Uredba ne precizira da presuda treba biti napisana na jeziku koji nije jezik suda koji ju donosi s obzirom na to da se presuda treba dostaviti strankama, međutim bit će potrebno da odgovarajuća jezična verzija bude dostupna za dostavu kako bi se ispunili uvjeti relevantnih pravila EU-a o toj temi (EC Praktični vodič 6.3.2.).

Kao i svaki drugi postupak u parničnom postupku, presude se donose isključivo na hrvatskom jeziku. Svaka presuda sadrži uvod, odluku o olakšici i obrazloženje (čl. 338. ZPP-a). Ne postoje posebna pravila u pogledu oblika i sadržaja presude donesene u ESMV-i.

3. Dostava presude. Nakon donošenja presude čl. 7(2) Uredbe predviđa da se strankama mora uručiti na jedan od načina dostave navedenih u Uredbi (EC Praktični vodič 6.3.3.).

Iako se presude općenito objavljuju javno na ročištu za posebno oglašavanje (čl. 335. ZPP-a), ova se pravila ne primjenjuju u ESMV-i. Objava se zamjenjuje dostavom presude (čl. 507.s ZPP-a). U tom pogledu vrijede ista pravila kao i za dostavu tužbe.

4. Troškovi. Presuda će sadržavati nalog za plaćanje troškova (EC Praktični vodič 6.4.). Čl. 16 ESCP Reg. propisuje da se troškovi ne bi trebali dosuđivati ako su nepotrebno nastali ili su nesrazmjerni zahtjevu (*ibid.*). U skladu s tim načelom, pravilo koje će se primjenjivati prema čl. 16. Uredbe je da se neuspješnoj stranci u presudi treba naložiti da podmiri troškove postupka, a oni se utvrđuju prema mjerodavnom nacionalnom pravu (*ibid.*).?

Prema nacionalnim procesnim pravilima, primjenjuje se načelo da je troškove dužna snositi osoba koja je u cijelosti izgubila spora. Postoje novija pravila za obračun troškova u slučaju djelomičnog uspjeha. Od 2019. godine sud prvo utvrđuje postotak uspješnosti uspješnije stranke, koji potom umanjuje za postotak uspješnosti manje uspješne stranke (npr. 70 % - 30 % = 40 %). Sud zatim određuje troškove te stranke i nalaže plaćanje tih troškova u utvrđenom postotku (čl. 154. ZPP-a). Sud neće naložiti plaćanje troškova koji su izravna posljedica krivnje stranke ili njezina zastupnika (čl. 156. ZPP-a). Osim toga, sud može naložiti plaćanje samo onih troškova koje smatra potrebnim, uzimajući u obzir sve okolnosti, a posebno pravila o pripremi i koncentraciji glavne rasprave (čl. 155. ZPP-a).

VII. Preispitivanje i žalba

3. Izvanredno preispitivanje presude u ESMV-i. Umjetnost. 18 ESCP Reg. postavlja minimalne standarde za preispitivanje presude. Tuženik koji nije sudjelovao u postupku pravo podnijeti zahtjev za preispitivanje presude – korištenjem dostupnog postupka prema nacionalnom pravu (EC Praktični vodič 7.1.1.).

O takvom izvanrednom preispitivanju ovlašten je odlučiti isti općinski ili trgovački sud koji je donio odluku. Ako okrivljenik dokaže, na razini vjerojatnosti, da su ispunjene pretpostavke iz čl. 18., sud će utvrditi ništetnost te presude i vratiti postupak u stanje u kojem je bio prije donošenja presude (čl. 507.š ZPP-a). To znači da bi postupak krenuo ispočetka.

4. Žalba. Prema čl. 17 Uredbe, pitanje je li dopuštena žalba na presudu u EMSV-i pitanje je regulirano nacionalnim pravom država članica (EC Praktični vodič 7.2.). Podaci o tome postoji li mogućnost žalbe i ako postoji koji je sud nadležan dostupni su na Portalu e-Pravosuđe (*ibid.*). Je li pravno zastupanje nužno u žalbenom postupku nije izričito riješeno Uredbom. Međutim, odredbe čl. 16 Uredbe o troškovima također se primjenjuju na žalbeni postupak (vidi EC Praktični vodič 7.3.).

Protiv presuda donesenih u ESMV-i dopuštena je žalba pod uvjetima propisanim za domaće sporove male vrijednosti (čl. 507. ZPP-a). Žalba nema odgovni učinak, osim ako o njenom obustavljanju ne odluči općinski sud, nadležan za ovrhu, prema domaćim ovršnim pravilima (čl. 507.š ZPP-a). Žalba se može podnijeti zbog bitnih povreda pravila parničnog postupka (osim ako je sud pogrešno odlučio da je nadležan, unatoč pravodobnom prigovoru tuženika) ili pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467. ZPP-a) u roku od 15 dana od primitka presude. Žalba se podnosi istom općinskom ili trgovačkom sudu koji je donio presudu, ali će o njoj na kraju odlučivati nadležni Županijski sud ili Visoki trgovački sud, kao drugostupanjski sudovi (čl. 348. ZPP-a).

VIII. Priznanje i ovrha

1. Request and issuance of the certificate of enforceability. Čl. 20(2) Uredbe predviđa da će na zahtjev jedne od stranaka sud ili tribunal izdati potvrdu o presudi korištenjem standardnog obrasca D (Prilog IV.) bez dodatnih troškova (EC Praktični vodič 8.1.1). Ovu potvrdu mora izdati sud koji je donio presudu prema ESMV-i na zahtjev jedne od stranaka. Takav se zahtjev može podnijeti na početku postupka, za što postoji prostor predviđen u stavku 9. obrasca tužbe (obrazac A)i, iako to nije izričito navedeno u Uredbi, u bilo kojoj fazi nakon donošenja presude (EC Praktični vodič 8.3.1.).

Nema posebnih pravila u kojem trenutku treba podnijeti prijedlog za ovrhu, pa se to može učiniti i nakon što je presuda već donesena. Potvrdu izdaje sud koji je donio presudu, ali tek nakon saslušanja obiju stranaka (čl. 507. u ZPP-a). U tom slučaju nije potrebno platiti sudske pristojbe.

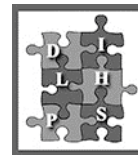
- 2. Jezik.** Na zahtjev, sud toj stranci daje potvrdu na bilo kojem drugom službenom jeziku institucija EU korištenjem višejezičnog dinamičkog standardnog obrasca dostupnog na portalu europskog e-pravosuđa. Sud nije dužan osigurati prijevod i/ili transliteraciju teksta unesenog u polja za slobodni tekst te potvrde (EC Praktični vodič 8.1.1).

Sva komunikacija s hrvatskim sudovima obavlja se na hrvatskom jeziku. Ne postoje posebna pravila u vezi s ESMV-i.

- 3. Ovršni postupak.** Na temelju čl. 21 Uredbe, postupak ovrhe uređen je pravom države članice u kojoj se provodi ovrha, podložno odredbama Uredbe o ovrsi (EC Praktični vodič 8.1.2).

- a. Potrebni prilozi:** osoba koja pokreće ovršni postupak dužna je dostaviti autentičnu kopiju presude i potvrdu o presudi (EC Praktični vodič 8.2.). Kako bi se osiguralo ovrha presude, potrebno je uputiti na tijela ili agencije u državi članici izvršenja koja su nadležna za provedbu ovrhe (EC Praktični vodič 8.5.2., vidi Dodatak).
- b. Prijevodi:** Države članice moraju pružiti informacije o tome koji su jezici osim službenog(ih) prihvatljivi (čl. 21.a(1) Uredbe). Prijevod podataka o sadržaju presude u potvrdi čl. 20(2) Uredbe obavlja ovlašteni prevoditelj (čl. 21.a st. 2.). Informacije o tome koji su jezici prihvaćeni u svrhu ovrhe dostupne su na Europskom portalu e-pravosuđa (*ibid.*)..

Prijedlog za ovrhu mora biti razumljiv i sadržavati: oznaku suda, ime i prezime, odnosno naziv stranaka, njihovu adresu i osobni identifikacijski broj stranaka, ime i prezime zakonskih zastupnika i punomoćnika, ako ih stranke imaju, njihovu adresu i osobni identifikacijski broj, naznaku ovršne ili vjerodostojne isprave te predmetnu ispravu, ovršni zahtjev i -potpis podnositelja. Ovršni zahtjev mora sadržavati naznaku ovršne isprave, tražbinu čije se ispunjenje traži, sredstvo kojim se ovrha provodi te druge podatke propisane za pojedinu vrstu ovrhe (čl. 39. OZ-a).

Općenito, dovoljna je kopija isprava priloženih tužbi (čl. 108. ZPP-a), ali za ovrhu na novčanim sredstvima potreban je izvornik ili ovjerena preslika (čl. 209. ZPP-a). Ako su isprave na stranom jeziku, moraju biti prevedeni na hrvatski jezik od strane ovlaštenog prevoditelja u Europskoj uniji (čl. 507.z ZPP-a).

Ista pravila koja su se primjenjivala za pokretanje postupka u ESMV-i u pogledu sudskih pristojbi vrijede i za ovršni postupak. Visina sudske pristojbe ovisi o vrijednosti predmeta (tarifni broj 1.1.):

VPS (u HRK, pri čemu 1 EUR cca iznosi 7.5 HRK)		Pristojba (u HRK, pri čemu 1 EUR cca iznosi 7.5 HRK)
From	To	
0,00	3.000,00	100
3.000,01	6.000,00	200
6.000,01	9.000,00	300
9.000,01	12.000,00	400
12.000,01	15.000,00	500

Kada je vrijednost predmeta veća od 15.000,00 kn, plaća se naknada u iznosu od 500,00 kn i još 1% na razliku iznad 15.000,00 kn, a iznad iznosa od 5.000,00 kn. Budući da je maksimalna vrijednost predmeta u ESMV-i 5.000 EUR, maksimalna sudska pristojba ne može biti veća od 725,00 HRK ili malo iznad 95 EUR (pod uvjetom da 1 EUR iznosi 7,5 HRK).

U ovrsi na novčanim sredstvima posebne upravne pristojbe plaćaju se Financijskoj agenciji (FINA) koja tu ovrhu i provodi.

Sudske pristojbe mogu se platiti bezgotovinskim plaćanjem, u gotovini, u biljezima izdanja Republike Hrvatske ili elektroničkim putem. U slučaju korištenja sustava e-prijave (eKomunikacija), sudske pristojbe mogu se platiti na sljedećoj poveznici: <https://njd.fina.hr/>. Detaljnije informacije nalaze se na portalu e-Pravosuđe gdje su ažurne i ostale informacije: https://e-justice.europa.eu/306/EN/court_fees_concerning_small_claims_procedure?CROATIA&member=1. Primjer korištenja različitih načina plaćanja dostupan je ovdje: <https://sudovi.hr/hr/oscr/o-sudovima/placanje-sudskih-pristojbi>.

In enforcement proceedings on monetary assets, the special administrative fees are paid to the Financial agency (*FINA*) which carries out such an enforcement.

- 4. Protivljenje ovrsi.** Uredba ne predviđa postupak za podnošenje zahtjeva sudu za odbijanje ovrhe zbog dvostruke litispendinge ili pravomoćno presuđene, a to je pitanje koje treba urediti procesnim pravilima dotične države članice. Slično tome, također je moguće da sud u toj državi članici prema nacionalnom pravu odbije ili obustavi

ovrhu ako i u mjeri u kojoj su iznosi dosuđeni u presudi ESMV-i plaćeni ili je presuda na drugi način izvršena (EC Praktični vodič 8.4. 2.).

Protiv rješenja o ovrsi na temelju nadolazeće presude donesene u ESMV-i može se izjaviti prigovor u roku od 8 dana od primitka rješenja (čl. 11. OZ-a). Osnova za žalbu uključuje ili probleme u vezi ovršne isprave (npr. još uvijek nije postala izvršna ili je izmijenjena ili poništena), imovine na kojoj bi se ovrha trebala provesti, posljedični sporazum stranaka (npr. *pactum de non equequendo*), legitimaciju za predlaganje ovrhe (u ime vjerovnika ili protiv dužnika), izvršenog podmirenja ili izmjene tražbine nakon donošenja presude ili zastare (čl. 50. OZ-a). Posljednja dva razloga mogu se isticati i nakon proteka roka od 8 dana u tzv. izvanrednoj žalbi (čl. 53. OZ-a). Ako se ovrha provodi na novčanim sredstvima, postoji poseban pravni lijek koji se mora podnijeti u roku od 60 dana. Može se izjaviti iz istih razloga kao i izvanredna žalba i može biti povezana s prijedlogom za odgodu ovrhe (čl. 210. OZ-a).

5. Odgoda ili ograničenje ovrhe. Ta su pitanja uređena čl. 23 Uredbe (vidi EC Praktični vodič 8.4.3.).

Ovrha se provodi primjenom domaćih ovršnih pravila, uključujući odredbe o odgodi ovrhe (Čl. 507.ž ZPP-a). Ovrha se može odgoditi na obrazloženi zahtjev dužnika, vjerovnika, treće osobe ili sporazumno stranaka čl. 65 – 71 OZ-a).

Ovršenik može tražiti odgodu ako uspije na razini vjerojatnosti dokazati da bi ovrhom pretrpio nenadoknadivu ili gotovo nenadoknadivu štetu ili ako učini vjerojatnim da je takva odgoda nužna za sprječavanje nasilja. Dodatno, ovršenik mora dokazati da su pravni lijekovi uloženi protiv ovršne isprave (presuda, arbitražna odluka, nagodba, javnobilježnički akt), rješenja o ovrsi, potvrde o ovršnosti ili nepravilnosti u provođenju ovrhe ili da postoje izvanredne okolnosti koje je službeno proglasila Vlada Republike Hrvatske ili da je u tijeku kazneni postupak u vezi s tražbinom čije se prisilno izvršenje traži u ovršnom postupku.

Vjerovnik ima pravo odgovoriti na takav zahtjev, pa čak i uvjetovati svoju suglasnost jamčevinom, koju dužnik mora položiti u roku od 15 dana. Ako se vjerovnik slaže s odgodom, sud ne mora ocjenjivati gore navedene pretpostavke. Ako vjerovnik sam položi iznos kao jamstvo za štetu koja bi mogla nastati dužniku, sud će odbiti dužnikov zahtjev za odgodu.

Odgoda se može odrediti i bez ispunjenja posebnih pretpostavki, na zahtjev vjerovnika, ali samo jednom. Takva odgoda može trajati najviše 6 mjeseci. Ovrhovoditelj treba tražiti nastavak ovrhe, pod prijetnjom obustave ovršnog postupka.

Treća osoba koja je tražila da se ovrha na određenoj stvari proglašeni nedopuštenom, može zatražiti i odgodu ovrhe na toj stvari ako dokaže, na razini vjerojatnosti, postojanje svog prava te da joj također prijete nenadoknativa ili gotovo nenadoknativa šteta, pod uvjetom da je pokrenula parnični postupak po uputama suda nakon podnesenog prigovora. Odgoda se u ovom slučaju može, na zahtjev vjerovnika, uvjetovati i uplatom jamčevine.

Posljedica odgode je da se ne mogu provoditi nikakve ovršne radnje, osim mjera osiguranja osnivanja hipoteke. Ovrha se odgađa dok sud ne odluči o pravnim lijekovima koje je ovršenik/treća osoba podnijela ili do datuma koji sud odredi. Odgođeni ovršni postupak počinje iznova na inicijativu suda ili na pravovremeni zahtjev ovrhovoditelja ili njegovu uplatu jamčevine.

Sudska pristojba od 150 HRK (cca. 20 EUR) dospijeva samo ako je zahtjev za odgodu odbijen.